

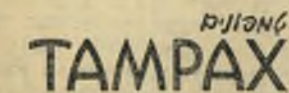
חשבי בקור רוח

חשבי על משב רוח קריר ומשקה קר כקרח. הרגעי וחשבי על החורף שעבר, כאשר כל כך התגעגעת לקיץ...

פעם היה באמת קשה לחוש בנוח בימים הקשים של החורף. וכאשר מזג האוויר לא שיתף פעולה, היה קשה כפי לייס.

טמפוני טמפקס שינו כל זאת. הם לשימוש פנימי, כך שאת יכולה לשכוח את חוסר הנוחות של חגורות לוחצות ותח-

בושות מגושמות. את יכולה לשכוח גם את ריח הלוואי. עכשיו, חשבי בקור רוח. היי רגועה. רעננה. כי כך תרגישי את עצמך אם תשתמשי בטמפוני טמפקס. ניתנים להשגה בשתי דרגות ספיגה — רגילור וסופר — באריזה סטנדרטית של 10 יחידות.

הגנה סניטרית לשימוש פנימי להשיג בבתי מרקחת ובחמרוקיות מובחרות. המעניינות בקבלת דונמאות וחומר הסברתי ישלחו 54 אני בבואי דואר אל היבואים אינווסט אימפקס בע"מ, תל-אביב, רחוב ירמיהו 38

ליחה משטרת קהיר לתפוס את חברי הי-כנופייה — והשערורייה העצומה התפוצצה, גם אם הרחק מכותרות העיתונים. התברר שהפורצים הצעירים היו רובם ככולם בניי-הם של אנשי-צמרת. במצריים יש עדיין כבוד בפני אנשים חשובים, ומשום כך נמ-נעו העיתונים מפירסום שמותיהם של הי-צעירים. למרות זאת, יגרום המעצר, בשכור-עות הקרובים, לזעזועים, שהיו להם גם השלכות אישיות מרחיקות-לכת בצמרת הי-שלטון.

סטודנטים מצריים:

„רוצים להכיר

את „בן-גוריון“

היה זה רעיונו של נאצר, לגייס את אלפי הסטודנטים הלומדים בחו"ל למאמץ ההסב-רה המצרי ברחבי העולם. בעקבות כך, הוד-מין ב-1966, משרד ההסברה המצרי כמה מאות סטודנטים כאלה לביקור במצריים בי-עת חופשתם. הוכן עבורם קורס הסברה על-הבעיות המדיניות באזור. נאצר היה הי-גואם הראשון בקורס, הסביר לצעירים עד

סטודנטית עבדי-אימוניעים
בן-גוריון — יסוד להצלחה

כמה חשובה השליחות שלהם, וכיצד הם יכולים לעזור למולדתם בכל מקום שהם נמצאים: „הציונים“ אמר נאצר, „נמצאים בכל מקום, ובוה אין להילחם באמצעות מני-גנוני התעמולה שלנו. אתם צריכים לעזור לנו. האמת לצידנו, צריכים רק לדעת כיצד להביאה לידיעת העולם.“ הוא ביקש מה-סטודנטים ללמוד את הבעייה ביסודיות, הורה לקיים משרד מיוחד שיטפל בכל בק-שה של סטודנטים אלה.

עינויים בשטחים. הסטודנטים עשו מה שאמר להם מנהיגם. למדו את הבעייה, הגישו הצעות. מלחמת ששת הימים עיכבה את התקדמות התוכנית, והכנס הראשון הת-קיים רק בשנת 1969. הסטודנטים קראו לעצמם ארגון הצעירים הסוציאליסטי הערבי. לאחר מותו של נאצר, הוסיפו לשם את המילה נאצריסטי.

בימים אלה מתקיים הכנס השלישי של האירגון, והוא כולל 600 צעירה וצעיר. הם יבלו כמה שבועות במחנה עבודה בלה-זמאלק שבקהיר, ישמעו הרצאות, ויקראו ספרים על הבעייה הערבית-ישראלית. הוכן להם לקט מהעיתונות הישראלית, ומאמרים על החברה הישראלית, כגון חומר על הי-נעשה בשטחים הכבושים.

בין היתר, יודע החומר שחולק לתאר את העיניינים בשטחים.

מה שהפתיע, היתה בקשת חלק מהמש-תתפים, שביקשו לשמוע הרצאות על הי-מפלגות השמאליות בישראל. „אין זה קשה להילחם בימין בישראל“, טענה פאטמה כד אל-מוניעים מחמוד, בוגרת במתמטיקה. „הי-קושי הוא במלחמה נגד השמאל הישראלי. אנו מציגים את עצמנו כאנשי השמאל, י-משום כך אנו רוצים לקרוא את ספריהם של בורוכוב, בן-גוריון ואחרים. אנו רוצים לדעת על ההבדלים בין המיפלגות בישראל — בין מפ"ם, אחדות העבודה, העולם הי-זה — כוח חדש, ושתי המיפלגות הקומו-ניסטיות.“

מצריים

השתיקה

המוזרה

אחת התופעות שזוררו תשומת-לב מיר-בית במצריים, לאחר ההפיכה שביצע הנשיא-סאדאת, היתה שתיקתם רבת-המשמעות של הפור-סובייטים בצמרת הציבור — וביחוד העיתונאים שבהם. שבועות לאחר מעצמם של ידידיהם, השרים השמאלניים, נמשכה שתיקתם הפומבית של עיתונאים שמאלניים ידועים כאחמד חמרש, עורך השבועון רוז אל-יוסף, סאלח האפו, אחד מעוררי, אחמד בהא-אלדין, עורך השבועון אל-מוסטואר, ו-אנשירות כחאלד מוחי אלדין. הפניות הי-רבות אליהם להשמיע דעתם — לא נשאו פרי. חמרש מצא לנכון, באותה תקופה הרת-מאורעות, לפרסם מאמרים על ביקורו בכמה ממדינות אפריקה, וניתוח מפורט של עמדת ארצות-הברית בעיקבות ביקורו של רוג'רס.

דיאלקטיקה מקורית. מובן שהשי-חיקה לא יכלה להימשך לנצח. ביחוד לא, לאחר ביקורו של נשיא ברית-המועצות בי-מצריים, וחתימת חוזה הידידות בין שתי המדינות. חוזה זה, שהתקבל בשלילה, שי-נעה בין אירצון לזעם, בחוגים רבים של השמאל בארצות ערב, שראו סכין בגב את החוזה, שהתעלם ממעצמם של אנשי השמאל ימים ספורים קודם לכן.

הראשון ששבר את קשר השתיקה העצמי היה עורך רוז אל-יוסף, אחמד חמרש. היה זה מאמר מאלף. חמרש סירב להתייחס ישירות לנושא

עוזר המרוש

מצריים — הוכחה לעצמאות

המרכזי — הדחת השרים השמאלניים מי-ממשלתו של סאדאת. הוא התרכז בעניין הי-קשרים בין מצריים לרוסיה. היה זה מאמר תהילה לברית-המועצות, שהוכיחה עד כמה אינה מתערבת בעינייניה הפרטיים והי-פנימיים של ידידותיה. והיינו — העובדה שברית-המועצות הסכימה למעצמם של חסי-דיה בידי סאדאת ללא מחאה, אינה אלא סי-מן לשבתה, לדעת העורך הראשי של רוז אל-יוסף.

מסקנה נוספת של עורך רוז אל-יוסף: המעצרים האחרונים של ידידי, הינם הי-הוכחה הטובה ביותר לשקר של התעמולה האימפריאליסטית, המנסה להציג את שיתוף-הפעולה בין מצריים לרוסיה, כאילו רוסיה מכתיבה תנאים למצריים ומשעבדת אותה. לא ולא, טוען חמרש — המעצרים האחר-נים, הם ההוכחה הטובה ביותר לעצמאותה של מצריים.

בני-טובים לאן?

לפריצות

בשבועות האחרונים, חלפה את רובעי-מגורי האמנים בקהיר מגיפת פריצות, שי-הסתכמה בסכומי-ענק. הגובים לא זילזלו בי-מאומה: מכשירי-הקלטה, טלוויזיות, מוזמן, בלתי-ברירה.

זעזועים. לאחר עיקוב ענק-ממדים, הצי-

הבעל

פרד, סגל בחברת בעלה, זוב, שגרם לה לזעזוע לי-פרק זמן, כאשר נדמה היה שקיבל התקפת-לב. רק התאוששה מזעזוע זה — נתתה עליה התקפת-לב — הפעם אמיתית מאוד — של ידיה, השחקן הצרפתי דניאל ז'ילי.

השיבה פרדי, והחיוך הממזרי בעיניה ממ-זר יותר מתמיד: „אין תגובה.“ לא חשוב. הבננו גם בלי תגובה.

פאם פאטאל

פרדי, במסיבת פורים, מחופי-שת לתדמיתה בחיים, כאשה הגורלית. הי-פיהה הבלונדית, המסיכה המיתורית ורשת המיני, מאמתים: „קטנה — אבל גדולה.“